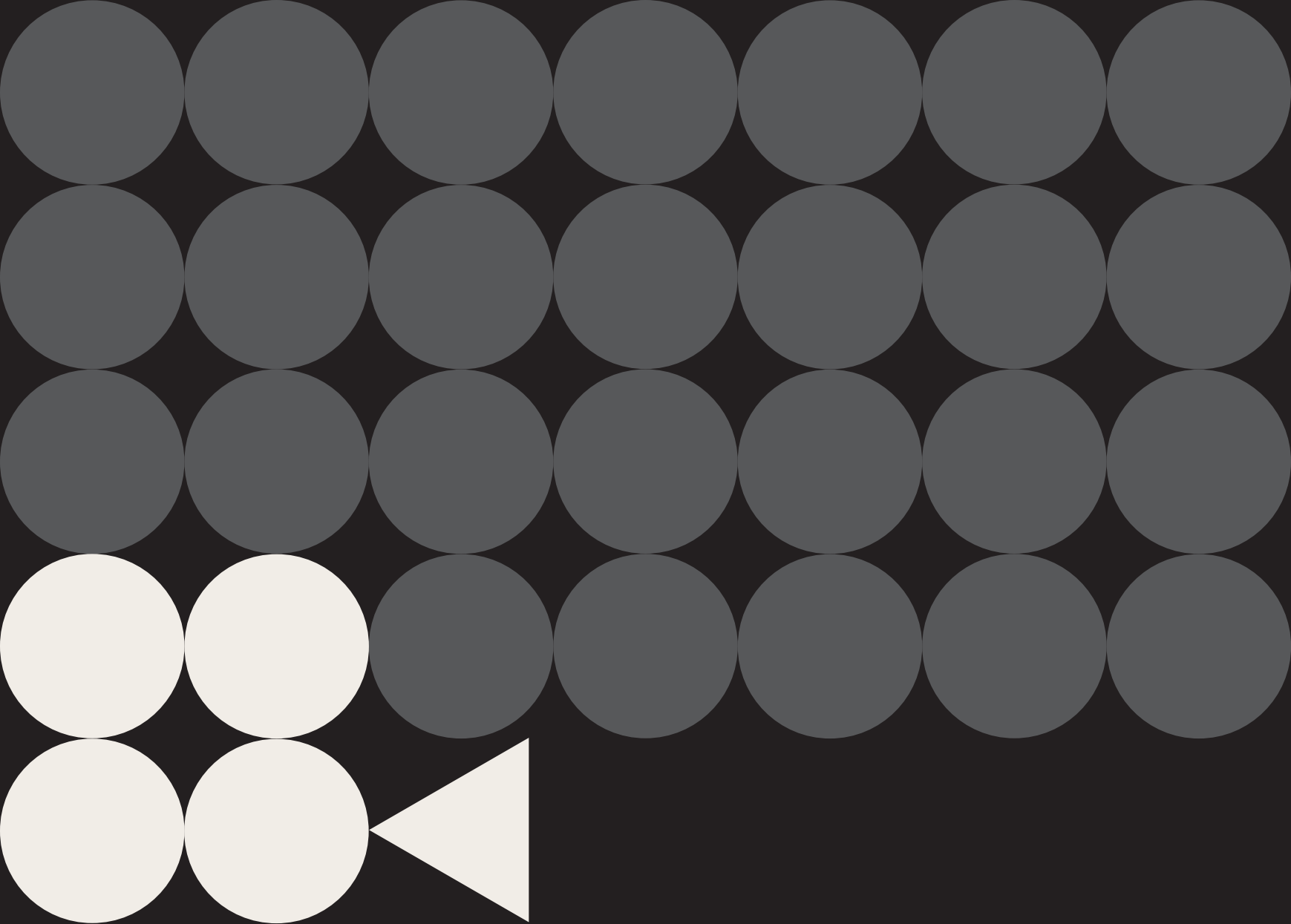

Atelier
Pelikula

Co-funded by
the European Union

Atelier Pelikula

METODOLOŠKI VODIČ
METHODOLOGICAL GUIDE

IMPRESUM

Partneri u projektu:

Udruga Sonda za promicanje kreativnosti,
edukaciju i razvoj lokalne zajednice
(Vižinada, Hrvatska)
udrugasonda.hr

Filmaktiv (Rijeka, Hrvatska)
filmaktiv.org

Primi Piani APS (Trst, Italija)
primipiani.org

Općina Vižinada (Hrvatska)
vizinada.hr

Voditeljica projekta:

Silvija Kovačić

Mentori:

Davor Sanvincenti
Maša Drndić
Massimo Mucchiut

Suradnici:

Aurora Mischi, Marko Ferenac, Neda Šainčić Pilato,
Samir Ljuma, Veton Nurkollari, Hrvoslava Brkušić

Filmski kreatori:

Amina Driha, Dominika Berest, Kerychynskiy Vladyslav,
Yaroslava Dzhabbbarova, Anastasia Kostyleva

Daniel Newbould, Daniele Grassi, Giovanni Pettener,
Lucio Cosentino, Meem Rahman, Serena Zucchiatti

Ana Jurković, Anamaria Majkus, Anika Blažević,
Antonela Lukša, Dario Jakasović, Fran Šimunović,
Jana Vuleta, Leonardo Bassanese, Marija Šimunović,
Paola Perhat, Petra Guljaš, Viktorija Komšić

Vrijeme trajanja projekta:

rujan 2024. - lipanj 2025.

IMPRESSUM

Project partners:

Sonda Association for the promotion of creativity,
education and local community development
(Vižinada, Croatia)
udrugasonda.hr

Filmaktiv (Rijeka, Croatia)
filmaktiv.org

Primi Piani APS (Trieste, Italy)
primipiani.org

Municipality of Vižinada Croatia)
vizinada.hr

Project manager

Silvija Kovačić

Mentors:

Davor Sanvincenti
Maša Drndić
Massimo Mucchiut

Collaborators:

Aurora Mischi, Marko Ferenac, Neda Šainčić Pilato,
Samir Ljuma, Veton Nurkollari, Hrvoslava Brkušić

Film creators:

Amina Driha, Dominika Berest, Kerychynskiy Vladyslav,
Yaroslava Dzhabbbarova, Anastasia Kostyleva

Daniel Newbould, Daniele Grassi, Giovanni Pettener,
Lucio Cosentino, Meem Rahman, Serena Zucchiatti

Ana Jurković, Anamaria Majkus, Anika Blažević,
Antonela Lukša, Dario Jakasović, Fran Šimunović,
Jana Vuleta, Leonardo Bassanese, Marija Šimunović,
Paola Perhat, Petra Guljaš, Viktorija Komšić

Project duration:

September 2024 - June 2025

SONDA

**Co-funded by
the European Union**

Iskreno i posebno hvala volonterima, partnerima, stručnjacima, posjetiteljima, medijima i svima koji su na bilo koji način utkali svoj doprinos u uspjeh ovog projekta i čija nam je podrška dala neizmjeran vjetar u leđa.

Financirano sredstvima Europske unije. Iznesena mišljenja i stavovi odražavaju isključivo stav autora i ne moraju se podudarati sa stavovima Europske unije ili Agencije za mobilnost i programe Europske unije. Ni Europska unija ni tijelo koje dodjeljuje bespovratna sredstva ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

A sincere and special thanks to the volunteers, partners, experts, visitors, media, and everyone who contributed in any way to the success of this project. Your support has given us an immeasurable boost forward.

Funded by the European Union. The opinions and views expressed are solely those of the author and do not necessarily reflect the views of the European Union or the Agency for Mobility and EU Programmes. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

UVOD

Ovaj priručnik nastao je kao rezultat projekta *Atelier Pelikula*, provedenog u Hrvatskoj i Italiji, s ciljem poticanja socijalne inkluzije, kreativnog izražavanja i međukulturne razmjene kroz filmske radionice za mlade.

U projektu su sudjelovali partneri **Udruga Sonda**, **Filmaktiv** i **PrimiPiani APS** te **Općina Vižinada**, a aktivnosti su bile usmjerene na mlade s manje mogućnosti iz različitih društvenih i ekonomskih sredina: pripadnike zajednice Bengala iz Monfalcone (Italija), doseljenike iz Ukrajine u Rijeci (Hrvatska) te mlade iz ruralnih područja Istre (Hrvatska). Radionice su vodili mentori, stručnjaci iz područja filmske umjetnosti, predstavnici uključenih organizacija - **Davor Sanvincenti**, multimedijalni umjetnik čije se područje djelovanja nalazi u fenomenologiji audiovizualnog i antropologiji vizualne kulture; **Maša Drndić**, umjetnica, dizajnerica i dokumentarna filmska autorica čiji rad često istražuje identitet, pripadnost i kolektivne uspomene; **Massimo Mucchiut**, filmski umjetnik specijaliziran za dokumentarni rad i reportaže usmjerene na kompleksne teme ljudskih prava, okoliša, društva i manjina. U svom radu mentori su kreirali i pratili zajednički kurikulum, a svaki od njih radio je sa sve tri skupine kroz unakrsna predavanja. Na taj su način omogućeni razmjena znanja i ravnomjeran prijenos različitih metodologija, čime su dodatno povećani kvaliteta i učinkovitost rada s osjetljivim skupinama.

pelikula ž; po definiciji: film. reg.

a. celuloidna filmska vrpca

b. negativ fotografije na takvoj vrpici

Projekt je imao za cilj jačanje kapaciteta uključenih organizacija kroz dijeljenje iskustava, razvoj neformalne edukacije te primjenu inovativnih metoda rada s mladima koje će poslužiti kao temelj za buduće projekte usmjerene na ovu skupinu. Kroz filmsku umjetnost željelo se također pozitivno utjecati na smanjenje kulturnih, ekonomskih i geografskih barijera.

Tijekom proteklih deset mjeseci, Atelier Pelikula mladima je pružio siguran prostor za izražavanje, refleksiju i stvaranje, dok je partnerima donio konkretne dobrobiti. Manje iskusne

INTRODUCTION

This guide was created as a result of the Atelier Pelikula project, carried out in Croatia and Italy, aimed at promoting social inclusion, creative expression, and intercultural exchange through film workshops for youth.

The project involved partners **Sonda**, **Filmaktiv**, **PrimiPiani APS**, and the **Municipality of Vižinada**, with activities focused on young people with fewer opportunities from diverse social and economic backgrounds: members of the Bengali community in Monfalcone (Italy), Ukrainian immigrants in Rijeka (Croatia), and youth from rural areas of Istria (Croatia). The workshops were led by mentors, experts in film art and representatives of the participating organizations - namely **Davor Sanvincenti**, a multimedia artist specializing in the phenomenology of audiovisuals and visual anthropology; **Maša Drndić**, an artist, designer, and documentary filmmaker whose work often explores identity, belonging, and collective memory; and **Massimo Mucchiut**, a film artist specializing in documentary work and reports focused on complex issues of human rights, environment, society, and minorities. The mentors created and followed a shared curriculum, with each mentor working across all three groups through cross-lectures, ensuring knowledge exchange and balanced transfer of diverse methodologies, thereby further enhancing the quality and effectiveness of work with vulnerable groups.

pelikula f.; by definition: film. Regional usage.

a. celluloid film strip

b. photographic negative on such a strip

The project aimed to strengthen the capacities of the participating organizations through experience sharing, development of non-formal education, and the application of innovative methods of working with youth, serving as a foundation for future initiatives. Through film art, the project also aimed to positively contribute to reducing cultural, economic, and geographic barriers.

Over the past ten months, Atelier Pelikula provided young participants with a safe space for expression, reflection, and

organizacije imale su priliku učiti od iskusnijih, testirati nove pristupe i razvijati specifične pedagoške alate za rad s mladima iz različitih društvenih okruženja. Istovremeno su iskusnije organizacije preispitale vlastite modele rada, proširile mreže suradnje i osnažile svoju prilagodljivost u odgovoru na suvremene društvene izazove. Time je potaknuto stvaranje kvalitetnijih i održivijih međunarodnih partnerstava, a razmjena znanja unutar konzorcija rezultirala je jačanjem profesionalnih i komunikacijskih kompetencija u svakoj organizaciji.

Ovaj priručnik nastao je temeljem svih prethodno navedenih aktivnosti i iskustava. Ne nudi gotova rješenja, već sažima naša iskustva i preporuke, s nadom da će drugima poslužiti kao poticaj i podrška u daljnjem radu.

creation, while also benefiting partner organizations. Less experienced partners learned from more experienced ones, tested new methods, and developed tools for working with diverse youth groups. Meanwhile, experienced organizations reflected on their existing practices, expanded their networks, and strengthened their ability in responding to contemporary social challenges. This led to the development of stronger and more sustainable international partnerships, while the knowledge exchange within the consortium contributed to the growth of professional and communication competencies across all organizations.

This handbook is based on our shared experiences. It does not offer ready-made solutions but summarizes our experiences and recommendations, in the hope that it will serve as encouragement and support for others in their future work.

Davor Sanvincenti
Maša Drndić
Massimo Mucchiut

2. METODOLOGIJA I PRISTUP

2.1. Snaga dokumentarnog filma u radu s mladima

Atelier Pelikula polazi od uvjerenja da je dokumentarni film iznimno moćan alat za rad s mladim ljudima te za poticanje socijalne uključenosti i međukulturnog dijaloga. Mladima, među kojima su mnogi iskusili migraciju, raseljavanje ili društvenu isključenost, pruža mogućnost za autentičan, promišljen i kreativni izraz.

Korištenjem filma kao metode promatranja, pripovijedanja i refleksije, projekt stvara prostor u kojem sudionici mogu istraživati svoja životna iskustva, izražavati svoj identitet i dijeliti svoje priče na način koji je istovremeno osoban i društveno značajan. Taj proces nije samo oblik izražavanja – može biti i duboko iscjeljujući, pružajući prostor za prepoznavanje, razumijevanje i transformaciju teških emocija. Kroz iskustvo učenja i praktičnu primjenu dokumentarnog stvaralaštva, sudionici stječu alate za pričanje svojih priča s pažnjom i jasnoćom. Kako rastu u vještini i samopouzdanju, uviđaju sebe te bivaju viđeni i od strane drugih, na nove i osnažujuće načine.

Pripovijedanje nam je oduvijek pomagalo razumjeti svijet, a film je taj korak odveo dalje, pružajući mladima alate da svoje priče ispričaju slikama, zvukovima, tišinama i ritmom. To je jezik koji prelazi granice i obraća se nečemu univerzalnom. U našim radionicama sudionici su učili osnove vizualnog pripovijedanja – kako razviti ideju, oblikovati narativ, prenijeti emociju na ekranu i montirati s namjerom. No, još važnije, učili su kako izraziti ono što je njima bitno. Bilo da se radi o tihom portretu svakodnevice ili duboko osobnom intervjuu, te su priče postajale zajednički, dijeljeni, kulturni narativi koji pozivaju na empatiju i razumijevanje.

Na radionicama mladi su se okupljali u grupnim okruženjima kako bi razmijenili perspektive, surađivali i učili jedni od drugih. Bilo kroz zajedničke rasprave, praktične vježbe ili gledanje filmova, upoznavali su se s različitim načinima promatranja i pripovijedanja priča. Na taj način film postaje više od tehničkog umijeća – postaje način slušanja, odgovaranja i povezivanja. Istovremeno, program prepoznaje i podržava jedinstveni glas svakog sudionika. Kroz kombinaciju grupnog učenja i individualnog mentorstva, mladi su potaknuti da se izraze na način koji im je bio smislen i autentičan. Pružajući individualnu podršku kada je potrebna, mentori stvaraju siguran prostor u kojem svaka osoba može promišljati, preuzimati kreativne rizike i razvijati se vlastitim tempom.

2. METHODOLOGY AND APPROACH

2.1. The power of documentary film in Youth work

Atelier Pelikula is built on the belief that documentary film is a uniquely powerful tool for youth work, social inclusion, and intercultural dialogue. It offers young people, many of whom have experienced migration, displacement, or social exclusion, a way to express themselves truthfully, thoughtfully, and creatively.

By using film as a method of observation, storytelling, and reflection, the project creates a space where participants can explore their lived experiences, articulate their identities, and share their stories in ways that are both personal and socially relevant. This process is not only expressive - it can also be deeply healing, allowing space for difficult emotions to be acknowledged, understood, and transformed. Through the experience of learning and practicing documentary filmmaking, participants gain the tools to tell their stories with care and clarity. As they grow in skill and confidence, they begin to see themselves - and be seen by others - in new and empowering ways.

Storytelling has always helped us make sense of the world, and film takes that one step further by giving young people tools to tell stories with images, sounds, silences, and rhythm. It's a language that reaches across borders and speaks to something universal. In our workshops, participants learn the basics of visual storytelling - how to develop an idea, shape a narrative, capture emotion on screen, and edit with intention. But more importantly, they learn how to express what matters to them. Whether through a quiet portrait of daily life or a deeply personal interview, these stories become shared cultural narratives that invite empathy and understanding.

In the workshops, young people come together in group settings to exchange perspectives, collaborate, and learn from one another. Whether through collective discussions, hands-on exercises, or shared viewings of films, they are exposed to different ways of seeing and telling stories. Film becomes more than just a technical craft - it becomes a way to listen, to respond, and to connect. At the same time, the program recognizes and supports the unique voice of each participant. Through a combination of group-based learning and individual guidance, young people are encouraged to express themselves in ways that feel meaningful and authentic. Mentors offer one-on-one support

Priče koje nastaju često istražuju složene, osobne i društveno važne teme: migraciju, identitet, pripadnost, obitelj, prijateljstvo i promjenu. To nisu apstraktna pitanja, već sastavni dio svakodnevice svakog sudionika. Kroz filmsko stvaralaštvo, oni počinju kritički promišljati ta iskustva, pronalaze načine kako ih oblikovati, propitivati i podijeliti s namjerom.

Na kraju, videa polaznika nastala u okviru projekta Atelier Pelikula nisu samo kreativni produkti, već izrazi proživljenih iskustava i rastućeg samopouzdanja. Odražavaju proces kroz koji mladi otkrivaju da njihova gledišta imaju vrijednost i da njihovi glasovi imaju snagu.

2.2. Struktura programa i faze

Struktura programa pratila je tradicionalne faze snimanja filma: predprodukciju, produkciju, postprodukciju i distribuciju. Kroz tjedne zadatke, stečena znanja polaznici su potom integrirali u svoje iskustvo filmskog stvaranja.

Prije detaljnog ulaska u faze rada s polaznicima su održani pripremi razgovori o fotografijama i videozapisima koje su samostalno snimili prije sudjelovanja u radionici. Na taj su način prepoznavali i osvještavali svoje već postojeće potencijale, spremni za daljnji razvoj. U prvih nekoliko susreta gledali smo, analizirali i raspravljali o različitim primjerima audiovizualnog izražavanja, kako onih globalno poznatih autora, tako i onih iz područja amaterskog stvaralaštva.

Prva faza bila je usmjerena na maštanje, planiranje i pripremu. Sudionici su učili artikulirati i razvijati vlastite priče, vizualizirati scene i kadrove te izrađivati scenarije i knjigu snimanja. Istovremeno su razvijali vještine timske rada, komunikacije i suradnje.

Kroz tjedne praktične vježbe, **druga je faza** polaznicima pružila iskustvo rada s kamerama, rasvjetom i audio opremom. Uz te su vježbe započeli s razumijevanjem važnih uloga (redateljske, snimateljske, scenografske) pri stvaranju i vođenju vlastitih kreativnih vizija. Pritom su razvijali sposobnosti grupne komunikacije, uvažavajući različite perspektive i pristupe istoj temi. Nakon što su određene produkcijske uloge, potrebna oprema i prikladne lokacije svaka je grupa polaznika bila spremna za nadolazeće snimanje i oživljavanje svoje priče.

Treća faza uključivala je analizu snimljenog materijala i početak procesa montaže. Polaznici su učili koristiti softver za

where needed, creating a space where each person can reflect, take creative risks, and grow at their own pace.

The stories that emerge often explore complex, personal, and socially relevant themes: migration, identity, belonging, family, friendship, and transformation. These are not abstract issues, but part of their daily life. Filmmaking helps them engage critically with these experiences, finding ways to frame them, question them, and share them with intention.

Ultimately, the videos created by participants in Atelier Pelikula are more than creative outputs, they reflect lived experience and growing confidence. They reflect the process of young people discovering that their perspectives matter, and their voices have power.

2.2. Program structure and phases

The program followed the traditional stages of filmmaking: pre-production, production, post-production, and distribution. Participants gradually applied the knowledge they gained through weekly assignments.

Before diving into the project phases, preparatory talks about participants' photos and videos helped identify their existing creative potential. This helped recognize and bring awareness to their existing creative potential, ready to be further developed. During the first few sessions, we watched, analysed, and discussed various examples of audiovisual expression, both from globally recognized authors and from the field of amateur filmmaking.

The first phase focused on imagination, planning, and preparation. Participants learned to articulate and develop their own stories, visualize scenes and shots, and create scripts and shot lists. At the same time, they built teamwork, communication, and collaboration skills.

In the second phase, weekly practical exercises gave participants hands-on experience with cameras, lighting, and audio equipment. These also helped them understand key roles (directing, cinematography, production design) in creating and guiding their creative visions. They developed group communication skills, respecting diverse perspectives to the same topic. Once production roles were assigned, equipment prepared, and suitable locations selected, each group was ready for the upcoming filming and to bring their story to life.

The third phase involved reviewing the recorded material and beginning the editing process. Participants learned to

montažu kako bi stvorili kohezivni filmski sadržaj. Učili su o dizajnu zvuka i skladanju originalne glazbe za poboljšanje atmosfere te emocionalnog dojma. Individualne konzultacije s grupama održane su radi prilagodbe vizualnih elemenata filma te postizanja željenog izgleda i dojma.

Četvrta faza uključuje javnu prezentaciju i projekciju svih snimljenih video uradaka polaznika iz Hrvatske i Italije u prostorima Sonda kreativnog centra u Vižinadi. Nakon projekcija, a kako bi bili dostupni svima, video radovi su postavljeni na online platformu i prijavljeni na utjecajne filmske festivale u regiji kao što su PorečDox i Liburnia Film Festival. Za polaznike, takav završetak filmskog projekta može povećati samopoštovanje i samopouzdanje.

2.3. Modeli organizacijskog rada

Sudionici su surađivali na snimanju filma preuzimajući različite uloge poput redatelja, snimatelja, tonskog tehničara i montažera. Takva struktura pomogla im je razumjeti važnost koordinacije, odgovornosti i zajedničke vizije.

Mentori su podržavali svaku grupu tijekom faze preprodukcije, pružajući smjernice, ali ostavljajući prostor za kreativne odluke. Pristup je naglašavao emocionalnu sigurnost, aktivno slušanje i fleksibilno vođenje. Autonomija je predstavljala izazov, ali je na kraju postignuta.

Kako je projekt napredovao, sudionici su sve više preuzimali odgovornost za svoj rad. Mentor je prešao u ulogu savjetnika, potičući neovisnost, ali ostajući dostupan za povratne informacije i praktičnu podršku kad je bilo potrebno.

2.4. Vanjski stručnjaci

Predavanja s vanjskim stručnjacima Samirom Ljumom i Vetonom Nurkollarijem odigrala su ključnu ulogu u oblikovanju metodološkog pristupa i razvoja kurikulumu. Samir, snimatelj i producent nagrađivanog dokumentarnog filma Honeyland, mentorima je prenio vrijedna znanja o etičnom radu s protagonistima, važnosti izgradnje povjerenja, suosjećanja i autentičnog pristupa dokumentarnoj priči. S druge strane, Veton, umjetnički direktor Dokufesta, podijelio je svoja bogata iskustva rada s mladima u osjetljivim uvjetima ističući pritom i ulogu filmskih festivala u edukaciji i uključivanju marginaliziranih zajednica. Razmjena znanja i iskustava mentorima je pružila

use editing software to create cohesive film narratives. They also explored sound design and composing original music to enhance the atmosphere and emotional impact. Individual consultations were held with the groups to collaboratively adjust visual elements and achieve the desired look and feel.

The fourth phase includes a public screening of all recorded video works by participants from Croatia and Italy at the Sonda Creative Center in Vižinada. After the screenings, the video works will be available on an online platform and submitted to film festivals in the region, such as PorečDox and the Liburnia Film Festival. For the participants, this final stage of the film project can significantly boost their self-esteem and confidence.

2.3. Organizational work models

Participants collaborated in the film production by taking on roles like director, cinematographer, sound technician, and editor which helped them understand the importance of coordination, responsibility, and a shared vision.

Mentors supported each group during the pre-production phase by providing guidance while allowing room for creative decisions. The approach emphasized emotional safety, active listening, and flexible leadership. Autonomy was a challenge but was ultimately achieved.

As the project progressed, participants increasingly took responsibility for their work. The mentor transitioned into an advisory role, encouraging independence while remaining available for feedback and practical support when needed.

2.4. External experts

Masterclasses with external experts Samir Ljuma and Veton Nurkollari played a key role in shaping the methodological approach and developing the curriculum. Samir Ljuma, cinematographer and producer of the award-winning documentary Honeyland, shared valuable knowledge with mentors on ethical work with protagonists, emphasizing the importance of trust-building, empathy, and an authentic approach to documentary storytelling. On the other hand, Veton Nurkollari, Artistic director of Dokufest, brought rich experience in working with young people in sensitive contexts, highlighting the role of film festivals in education and the inclusion of marginalized communities. This exchange of

nove, inovativne i održive alate za rad s mladima, osobito u pristupu osjetljivim društvenim temama i zaštiti okoliša, čineći metodološki okvir bogatijim i prilagođenijim lokalnim, društvenim i ekološkim izazovima.

Stečeni uvidi u potpunosti su prenosivi na buduće projekte, uz naglasak na stvaranje sigurnih i poticajnih okruženja, izgradnju povjerenja kroz dosljednu i brižnu podršku, korištenje filma i pripovijedanja kao osnažujućih alata te osviještenost o emocionalnoj spremnosti i energiji skupine. Naučili smo da metode moraju ostati fleksibilne i prilagodljive, posebno u radu s mladim doseljenicima čije se emocionalno stanje i razina stabilnosti mogu mijenjati iz tjedna u tjedan. Prilagodba u stvarnom vremenu i stalno praćenje potreba skupine bili su ključni tijekom cijelog procesa. Budući da su briga za okoliš i održivost također naši prioriteti, posvetili smo posebnu pažnju ovim temama. Kontekst radionica bio je posebno relevantan na lokacijama poput Rijeke i dijelova Italije, gdje zagađenje brodogradilišta predstavlja značajan, ali često zanemareni lokalni problem. Sudionike smo poticali da propituju i istražuju okolišne i društvene posljedice tog zagađenja, produbljujući njihovo razumijevanje lokalnih ekoloških izazova. U Vižinadi se razvila svijest o važnosti smanjenja emisija i zaštite okoliša kroz svakodnevne navike, poput zajedničkog putovanja na mjesto održavanja radionica. S obzirom na ograničene opcije javnog prijevoza, organizirani zajednički prijevoz smanjio je ugljični otisak, ali i potaknuo osjećaj zajedništva te zajedničke ekološke odgovornosti.

Također smo koristili dodatne metode, podučavajući mlade sudionike brizi za okoliš kroz recikliranje, štednju resursa i korištenje minimalne tehničke opreme. Optimizirali smo proces snimanja i podigli svijest o odgovornom korištenju materijala, dodatno jačajući njihovu ekološku i društvenu osviještenost. Ovaj praktični pristup usmjeren na održivost pokazao se ključnim za njegovanje dublje povezanosti s lokalnom brigom za okoliš i usađivanje tih vrijednosti u iskustvo učenja sudionika.

2.5. Rad s osjetljivim skupinama

Dio naših sudionika podijelio je duboke osobne priče o identitetu i osjećaju isključenosti. Zahvaljujući iskustvima vanjskih stručnjaka naučili smo usporiti, pažljivije slušati i prilagoditi pristup kako bismo svakome omogućili osjećaj sigurnosti i poštovanja. Pravo osnaživanje proizašlo iz povjerenja i dopuštanja slobode, ne samo praćenjem plana, već prisutnošću i ljudskosti.

knowledge equipped mentors with fresh, sustainable tools for working with youth, enhancing the methodology, and better addressing local, social, and environmental challenges.

The insights we gained are fully transferable to future projects - with an emphasis on creating safe and supportive environments, building trust through consistent and caring facilitation, using film and storytelling as empowering tools, and being mindful of the group's emotional readiness and energy levels. We learned that methods need to remain flexible and responsive, particularly when working with young migrants, whose emotional states and levels of stability may vary from week to week. Adapting in real time, and maintaining close observation of the group's needs, was essential throughout the process. Given that environmental care and sustainability are also our priorities, we paid special attention to these themes. The context of the workshops was especially relevant in places like Rijeka and parts of Italy, where shipyard pollution remains a significant yet often overlooked local issue. Participants were encouraged to question and explore the environmental and social impact of such pollution, deepening their understanding of local ecological challenges. In Vižinada, awareness grew about the importance of reducing emissions and protecting the environment through everyday habits, such as traveling together to workshop locations. With limited public transport options available, organized group travel not only reduced the carbon footprint but also fostered a sense of community and shared environmental responsibility.

We also used additional methods, teaching young participants to care for the environment by recycling, conserving resources, and using minimal equipment. We optimized the filming process and raised awareness about the responsible use of materials, further strengthening their ecological and social awareness. This hands-on, sustainability-focused approach proved essential for nurturing a deeper connection to local environmental care and embedding these values in the participants' learning experience.

2.5. Working with sensitive groups

Some of our participants shared deep personal stories about identity and feeling excluded. Thanks to the experiences of external experts, we learned to slow down, listen more, and adjust our approach to make everyone feel safe and respected. Real empowerment has come from building trust and giving space, not just following a plan, but being present and human.

Koristili smo film kako bismo mladima pomogli istražiti i podijeliti vlastite priče. U Monfalconeu, gdje je zajednica podijeljena i napetosti visoke, to nije uvijek bilo lako. Dio sudionika pokazao je neočekivanu emocionalnu ranjivost, pa smo vrlo brzo morali naučiti kako im pružiti što bolju podršku. Shvatili smo koliko je važno raditi pažljivo i osigurati da se mladi osjećaju sigurno i poštovano te da imaju kontrolu nad svojom pričom. U okruženju gdje mainstream mediji islam prikazuju kao ekstreman, a ljudi jedni drugima ne vjeruju, naša misija pripovijedanja pokazala se izazovnom, jer je povjerenje teško steći. Zato vjerujemo da rad s ranjivim skupinama počiva na izgradnji povjerenja. Tražimo pristanak, pažljivo slušamo i nikada ne prisiljavamo dijeljenje priča. Cilj nam je osnažiti, a ne izlagati. Ljudi se moraju osjećati emocionalno i kulturološki sigurno kako bi se mogli istinski izraziti. Promičemo fleksibilan proces prilagođen ritmu pojedinca. Etiku ne doživljavamo kao skup pravila, već kao skup odnosa - utemeljenih na poštovanju, brizi i zajedničkom vlasništvu nad pričom.

2.6. Iz mentorske perspektive

Davor Sanvincenti

Jedan od izazova bio je kako postupati u situacijama kada sudionici nisu mogli nazočiti predavanjima zbog bolesti ili važnih školskih obaveza. Iz tog su razloga s polaznicima održani telefonski razgovori i virtualni susreti, kako bismo im prenijeli što smo radili na prethodnom susretu. Već nakon nekoliko radionica, polaznici su stvorili samopouzdanje da samostalno prenose zadatke i sadržaj predavanja ostalima koji nisu bili u mogućnosti fizički prisustvovati susretu. Ovakav pristup potaknuo je polaznike da budu pažljiviji na predavanjima, razvijaju samopouzdanje i odgovornost u prenošenju informacija. Uz to, zajednički smo savladali izazov stvaranja u ograničenim mogućnostima i resursima. Polaznici su pritom razvili fleksibilnost i sposobnost pronalaženja kreativnih rješenja unutar zadanih ograničenja. Introspektivno su se suočili s vlastitim težnjama i redefinirali ih, što ih je potaknulo na dublje razumijevanje vlastitih sposobnosti te osnažilo u volji kreiranja vlastitih vizija.

Maša Drndić

Filmaktiv ima dugogodišnje iskustvo u radu s mladima i brojnim ranjivim skupinama (mladi iz marginaliziranih zajednica, osobe s invaliditetom, starije osobe), ali ovo je bio prvi put da smo u sklopu praktičnih filmskih radionica radili izravno s mladim migrantima.

We used film to help young people explore and share their stories. In Monfalcone, where the community is divided and tensions are high, this was not always easy. Some participants showed emotional fragility we didn't expect, and we had to learn quickly how to support them better. We saw how important it is to work with care, making sure young people feel safe, respected, and in control of their stories. In a context where mainstream media depict Islam as extreme and citizens doubt one another, our storytelling mission has proven to be challenging, since trust is difficult to gain. That is why we believe working with vulnerable groups means creating trust first. We ask for consent, listen deeply, and never force anyone to share a story. Our goal is to empower, not to expose. People need to feel emotionally and culturally safe before they can truly express themselves. We promote a time-based process, flexible, and adaptable to each person's rhythm. We see ethics not as set of rules, but as relationships built on respect, care, and shared ownership of the story.

2.6. From the mentor's perspective

Davor Sanvincenti

One of the key challenges was how to handle situations when participants couldn't attend the sessions due to illness or important school obligations. To keep them included, we held phone calls and virtual check-ins to update them on what had been covered during the previous sessions. After a few sessions, participants grew confident enough to take the initiative and share tasks and content with peers who had missed meetings. This approach encouraged them to be more attentive during sessions and helped them develop a sense of responsibility and confidence in sharing information. Together, we overcame the challenge of creating within limited resources and possibilities. In doing so, participants developed flexibility and the ability to find creative solutions within those limits. This process led to personal reflection, helping them redefine their aspirations, gain a deeper understanding of their abilities, and build the confidence to pursue their creative visions.

Maša Drndić

Filmaktiv has many years of experience working with youth and numerous vulnerable groups (young people from marginalized communities, people with disabilities, and the elderly), but this was the first time we worked directly with young migrants in our practical film workshops. This proved to be an extremely valuable learning experience - particularly in understanding how

To se pokazalo kao iznimno vrijedno iskustvo učenja – posebno u smislu razumijevanja kako pažljivo pristupiti osjetljivim temama te kako podržati skupinu mladih koji su možda prošli kroz potencijalno traumatična iskustva.

Naučili smo koliko je strpljenja, pažnje i nježnijeg pristupa potrebno kada se radi u ovakvom kontekstu. Također smo shvatili koliko je važna kohezija grupe u dokumentarnom filmu. Struktura projekta, raspoređena tijekom duljeg vremenskog razdoblja s tjednim susretima, otežavala je mladima održavanje povezanosti s procesom između susreta, s obzirom na njihovu tinejdžersku dob i brzinu svakodnevnog života. Primijetili smo da bi intenzivniji format (npr. desetodnevna radionica tijekom školskih praznika) potaknuo dublju uključenost, kontinuiranu koncentraciju i jaču dinamiku unutar grupe, što je ključno za zajedničko učenje u procesu stvaranja filma.

Budući da je timski rad neizostavan u dokumentarnom filmu (s rotacijom uloga poput zvuka, kamere, režije i montaže), izgradnja povjerenja i povezanosti u grupi pokazala se ključnom. U ovom su projektu promjenjiva prisutnost i podijeljena pažnja između susreta utjecali na sposobnost nekih sudionika da samostalno dovrše zadatke, posebno u fazi postprodukcije. Još jedno važno saznanje bila je važnost profesionalne prevoditeljske podrške prilikom rada s jezično mješovitim grupama. Iako su svi sudionici u prijavama naveli da govore engleski, grupa se na kraju podijelila – neki su govorili hrvatski, a drugi engleski – što je zahtijevalo simultano prevođenje, koje je trošilo dodatno vrijeme i energiju. U budućnosti bi angažiranje profesionalnog prevoditelja olakšalo proces i omogućilo tečniju komunikaciju.

Prevladali smo sve izazove i mnogo naučili kroz cijeli proces. Upravo su nas ti izazovi, poput izgradnje grupne kohezije i snalaženja u komunikaciji, još više zbližili, ojačali timski duh i dodatno obogatili iskustvo svih uključenih.

Massimo Mucchiut

Shvatili smo da prorijeđeni susreti sa značajnijim odmakom otežavaju učenje i smanjuju očekivanja od procesa i konačnih rezultata. U radu s emocionalno ranjivim sudionicima pokazalo se kako je često potrebna stručna podrška koja nadilazi mentorske kapacitete. Jedan od najvećih izazova bio je održati motivaciju i kontinuitet rada u takvim uvjetima. Uz to, u Monfalconeu smo se također suočili s društvenim napetostima. Prisutnost kamera nije uvijek bila dobrodošla, a neki su se sudionici osjećali izloženo i nesigurno, što je zahtijevalo dodatnu osjetljivost i pažnju.

to approach sensitive topics with care, and how to support a group of young people who may have experienced potentially traumatic events.

We learned how much patience, attentiveness, and a gentler approach are needed when working in this context.

We also realised the importance of group cohesion in documentary film work. The project's structure spread out over a longer period with weekly sessions, making it difficult for the young participants to stay connected to the process between meetings, given their teenage age and the fast pace of their daily life. We observed that a more intensive format (e.g., a 10-day workshop during school holidays) would foster deeper engagement, sustained focus, and stronger group dynamics, which are crucial for collaborative learning in the process of filmmaking.

As teamwork is essential in documentary film (with participants rotating roles across sound, camera, directing, and editing), building trust and connection within the group is key. In this project, fluctuating attendance and divided attention between sessions affected some participants' ability to complete tasks independently (especially during post-production). Another insight was the importance of having professional translation support if working with mixed-language groups. Although all participants indicated they spoke English in their applications, we ended up with a split group - some spoke Croatian, others spoke English - and simultaneous translation took extra time and energy. In the future, a dedicated translator would help streamline the process and enable more fluid communication.

We overcame all the challenges and learned a lot throughout the process. These challenges brought us closer and strengthened our connection, deepening our teamwork and enriching the experience for everyone involved.

Massimo Mucchiut

We learned that widely spaced sessions reduced learning momentum and lowered expectations regarding both the process and outcomes. We also realized that when participants face deep emotional fragility, they need professional support that goes beyond the role of a mentor. One of the biggest challenges was keeping the group engaged with such low frequency, which made it hard to build focus and practice new skills. Also, in Monfalcone, social tensions added complexity - the presence of cameras made some participants feel uncomfortable, requiring a more sensitive and thoughtful approach.

3. EVALUACIJA I UČENJE

U provedbi projekta Atelier Pelikula praćenje kolektivnog učenja i zajedničkog rasta pokazalo se kao ključni faktor za jačanje naših organizacijskih kapaciteta.

Kao partneri na projektu, prije početka provedbe proveli smo detaljnu analizu inicijalnog stanja svake organizacije putem online ankete. Rezultate smo temeljito obradili na inicijalnom sastanku, što nam je omogućilo jasno definiranje očekivanja, prepoznavanje snaga i identificiranje područja za razvoj. Tijekom cijelog projekta, kontinuirana i aktivna razmjena znanja i iskustava održavala je dinamičan proces učenja i prilagodbe, potičući individualni razvoj svakog sudionika, ali i snažan kolektivni napredak.

Posebno ističemo inovativni pristup unakrsnih predavanja, sustav u kojem svaki mentor radi s tri različite grupe u različitim kontekstima, što je potaknulo intenzivnu razmjenu iskustava i metoda rada. Ova praksa omogućila je mentorima i uključenim organizacijama da steknu širi spektar znanja, a grupama da se upoznaju s različitim pristupima, čime je značajno podignuta kvaliteta i učinkovitost rada sa osjetljivim skupinama. Članovi timova uspješno su širili nova znanja unutar svojih organizacija, što je dodatno ojačalo njihovu samouvjerenost i kapacitete za planiranje i provedbu budućih projekata s naglaskom na održivost, kreativnost i socijalnu uključenost. Također, zabilježili smo kolektivni napredak u jačanju suradnje na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini, što je doprinijelo vidljivosti i razvoju široke mreže partnerstava. S druge strane rad u ovom modelu osvijestio je i mlade iz sve tri grupe o tome kako vršnjaci u njihovoj neposrednoj blizini žive svoje stvarnosti. Temeljem našeg iskustva predlažemo sljedeće pristupe:

- započnite s detaljnom procjenom stanja kako biste postavili realne ciljeve i prilagodili aktivnosti potrebama svakog partnera;
- potaknite aktivnu razmjenu znanja i međusobno mentorstvo, uključujući inovativne metode poput cross-predavanja, kako biste ubrzali učenje i ojačali kapacitete svih uključenih strana;
- osigurajte mehanizme za prijenos naučenog znanja unutar organizacija, čime se dugoročno jačaju njihovi kapaciteti.

3. EVALUATION AND LEARNING

In the implementation of the Atelier Pelikula project, monitoring collective learning and shared growth proved to be key factor in strengthening our capacities.

As partners in the project, we began with an online survey to assess each organization's initial state. We processed the results at the initial meeting, which allowed us to clearly define expectations, recognize strengths, and identify areas for development. Throughout the entire project, continuous and active exchange of knowledge and experiences maintained a dynamic process of learning and adaptation, encouraging the individual development of each participant as well as strong collective progress.

We highlight the innovative cross-mentoring approach, where each mentor worked with three different groups in varied contexts, encouraging intensive exchange of experiences and methods. This allowed mentors and organizations to broaden their knowledge, while groups benefited from diverse approaches, improving the quality and effectiveness of work with vulnerable communities. Team members shared new insights within their organizations, boosting their confidence and capacity to plan and run future projects focused on sustainability, creativity, and social inclusion. We also saw significant collective progress in strengthening cooperation on local, national, and international levels, increasing visibility and expanding our partnership network. On the other hand, this approach also raised awareness among young people from all three groups about the different realities experienced by their peers in the nearby community.

Based on our experience, we recommend the following approaches:

- start with a detailed assessment of the initial situation to set realistic goals and tailor activities to each partner's needs;
- encourage active knowledge exchange and mutual mentoring, including innovative methods such as cross-mentoring, to accelerate learning and strengthen the capacities of all parties involved;
- ensure mechanisms are in place for sharing acquired knowledge within organizations, contributing to long-term capacity building.

3.1. Jačanje organizacija

SONDA

Kroz rad na projektu i razmjenu znanja s partnerima, dodatno smo učvrstili vlastiti pristup koji se temelji na fleksibilnosti, slušanju i sukreaciji. Suradnja s Primi Piani APS i Filmaktivom pomogla nam je da bolje razumijemo kako se film koristi u radu s mladima u drugim zemljama, posebno kada se radi o temama kao što su kultura i zajednički život. Njihov pristup, temeljen na pažnji i slušanju, potaknuo nas je da dodatno razvijemo i unaprijedimo svoje sadašnje i buduće radionice. Najviše nam je koristila razmjena iskustava o radu s ranjivim skupinama i temama migracija, što planiramo nastaviti koristiti u našim lokalnim projektima.

Naučili smo da je u manjim sredinama učinkovitije provoditi kraće projekte, jer omogućuju bržu prilagodbu sadržaja, što je ključno kako bi kurikulum bio fluidan. Rad sa starijim skupinama mladih pokazao se manje izazovnim zbog njihove veće samostalnosti i izražene motivacije, dok se posebno izazovnom istaknula infrastruktura koja je u našem kontekstu rješiva, ali ne nužno održiva ili ekološki opravdana. Visoka razina prilagodljivosti pokazala se nužnom, kao i spoznaja da sudionicima treba omogućiti sve preduvjete kako bi zaista mogli i poželjeli sudjelovati. Važno je otvoriti prostor za osobne teme poput identiteta i pripadnosti te uključiti mlade u aktivno oblikovanje aktivnosti u kojima sudjeluju. Jačanje storytellinga kao alata osnažuje sudionike da dijele svoje priče, dok oblikovanje dugoročnih partnerstava osigurava održivi utjecaj i kontinuirani razvoj zajednice.

PRIMI PIANI APS

Naš način učenja u okviru projekta temeljio se na slušanju, sukreaciji i brizi. Nismo dolazili s unaprijed pripremljenim lekcijama već smo učili kroz rad, rame uz rame s polaznicima. Teme filmova često su se bavile identitetom, pripadnošću i nepravdom, otvarajući prostor za iskren dijalog. Taj je proces doprinio rastu svih uključenih, mladih, mentora i partnera, dok smo zajedno prolazili kroz etička pitanja i prilagođavali pristup potrebama i emocijama grupe. Razmjena iskustava s partnerima iz Hrvatske pomogla nam je da bolje razumijemo svakodnevne izazove života u ruralnim sredinama, poput slabije infrastrukture i teškoća u pristupu programima za mlade. Posebno nam je koristilo učenje o tome kako Općina Vižinada podržava mlade i civilno društvo, što će nam pomoći u razvoju budućih projekata za manje, udaljene zajednice.

3.1. Strengthening Organizations

SONDA

Through our work on the project and knowledge exchange with partners, we further strengthened our approach, grounded in flexibility, active listening, and co-creation. Collaboration with Primi Piani APS and Filmaktiv helped us better understand how film is used in youth work across different countries, particularly around themes like culture and communal life. Their methods, rooted in attentiveness and empathy, inspired us to enhance both our current and future workshops. We greatly benefited from sharing experiences on working with vulnerable groups and migration, which we aim to further integrate into our local projects.

One key insight was that, in smaller communities, shorter project formats tend to be more effective, as they allow for quicker content adaptation essential for keeping the curriculum fluid. Working with older youth proved less challenging due to their greater autonomy and intrinsic motivation. However, infrastructure emerged as a significant issue: while manageable in our context, it often lacks sustainability or environmental justification. High adaptability turned out to be essential, along with the understanding that participants need adequate conditions to genuinely engage. Creating space for personal topics like identity and belonging, and involving young people in shaping activities, is essential. Storytelling empowers them to share experiences, while long-term partnerships ensure lasting impact and community growth.

PRIMI PIANI APS

Our way of learning in the project was based on listening, co-creation, and care. We didn't come up with fixed lessons, we learned by doing, side by side with the participants. Film topics often touched on identity, belonging, and injustice, opening space for honest dialogue. This process helped everyone grow (youth, mentors, and partners) as we navigated ethical questions together and adapted our approach to match the needs and emotions of the group. The exchange of experiences with partners from Croatia helped us better understand the everyday challenges of life in rural areas, such as limited infrastructure and access to youth programs. We especially benefited from learning how the Municipality of Vižinada supports young people and civil society, which will guide us in developing future projects for smaller, remote communities.

FILMAKTIV

Naš pristup učenju u cijelosti se temeljio na pažnji, fleksibilnosti i međusobnom povjerenju. U radu s tinejdžerima, koji su se istovremeno snalazili u novom kreativnom procesu i kulturnom kontekstu, ostali smo osjetljivi na njihovo prethodno znanje, emocionalnu spremnost i prirodni ritam razvoja njihovih ideja i samopouzdanja.

Susreti su slijedili postepenu, slojevitú strukturu. Započeli smo vježbama temeljenima na promatranju, usmjerenima na kompoziciju, vizualno pripovijedanje i tehničke aspekte stvaranja slike. Kako smo napredovali uvodili smo pokret kamere, zvuk, kadar i montažu kao alate za razvoj naracije. Cijelo to vrijeme pripovijedanje i dramaturgija ostali su centralni dio procesa. Sudionici su promišljali vlastita iskustva i kolektivno razvijali ideje kroz otvorene diskusije. Umjesto da slijedimo strogo definirane planove, dopuštali smo da se radionice razvijaju organski, oblikovane grupnom dinamikom i individualnim potrebama. Filmove i vježbe prilagođavali smo interesima, razinama iskustva i kreativnim ciljevima sudionika. Teme koje su se pojavljivale, poput identiteta, raseljenosti i transformacije, poticale su duboko promišljanje i iskren razgovor. Raditi uz grupu značilo je kontinuirano se prilagođavati: odstupiti kada je potrebno, ostaviti prostor i podržati krhke ideje s pažnjom. Cilj nije bio samo podučiti filmske alate, već stvoriti prostor u kojem svaki sudionik može pronaći svoj glas, ojačati vještine pripovijedanja i preuzeti odgovornost za vlastiti kreativni proces. Suradnja s međunarodnim partnerima potaknula nas je da preispitamo svoj dosadašnji rad i isprobamo nove pristupe.

Primi Piani nas je potaknuo da dublje razmišljamo o etici u mentorskom radu, a sa Sandom smo razvijali ideje koje uključuju ekološki osviještenu produkciju. Zajednički rad proširio je naš pogled na inkluzivnost i vođenje procesa u suradnji sa sudionicima. Također nam je donio veću međunarodnu vidljivost i otvorio mogućnosti za nova partnerstva.

OPĆINA VIŽINADA

Kao „Općina prijatelj djece“, kontinuirano ulažemo u razvoj usluga i stvaranje poticajnog okruženja za djecu i mlade te aktivno odgovaramo na potrebe zajednice, unatoč udaljenosti od većih urbanih centara. Sudjelovanje u međunarodnom partnerstvu kroz ovaj projekt pružilo nam je jedinstvenu priliku da učimo iz iskustva naših partnera te njihovih pristupa u radu s mladima koji dolaze iz različitih društvenih i ekonomskih okruženja, kao i da dijelimo vlastita znanja. Taj nam je iskustveni

FILMAKTIV

Our approach to learning throughout the project was grounded in attentiveness, flexibility, and mutual trust. Working with teenagers - many navigating both a new creative process and a new cultural context - we stayed sensitive to their prior knowledge, emotional readiness, and the natural pace at which their ideas and confidence unfolded.

The sessions followed a gradual, layered structure. We began with observation-based exercises focused on composition, visual storytelling, and the technical aspects of image-making. As we progressed, we introduced camera movement, sound, framing, and editing while holding space and supporting fragile ideas with care. Storytelling and dramaturgy remained central throughout. Participants reflected on their own experiences and developed ideas collectively through open discussion. Rather than following fixed plans, we allowed the sessions to evolve organically, shaped by group dynamics and individual needs. Films and exercises were adapted to match participants' interests, experience levels, and creative goals. Emerging themes, such as identity, displacement, and transformation, invited deep reflection and honest conversation. Working alongside the group meant continuously adjusting: stepping back, holding space, and supporting fragile ideas with care. The goal was not only to teach filmmaking tools, but to create space for each participant to find their voice, strengthen their storytelling skills, and take ownership of their creative process. Collaboration with international partners inspired us to reflect on our previous work and to try out new approaches.

Primi Piani encouraged us to reflect more deeply on ethics in mentoring, while with Sonda we developed ideas focused on environmentally conscious production. Our joint work broadened our perspective on inclusivity and on facilitating processes in collaboration with participants. It also increased our international visibility and opened opportunities for new partnerships.

MUNICIPALITY OF VIŽINADA

As a "Child-Friendly Municipality", we continuously invest in services and a supportive environment for children and young people, actively responding to community needs despite our distance from major urban centres. Participation in this international partnership has offered us a unique opportunity to learn from the experiences of our partners and their approaches to working with youth from diverse social and economic backgrounds, while also sharing our own knowledge. This experiential framework has helped us adopt

okvir osvjestio i omogućio usvajanje novih metoda uključivanja i podrške te osnaživanje vlastitih kapaciteta kroz primjenu nekih novih modela kako bismo kvalitetnije odgovorili na sve složenije izazove, poput povećanog priljeva marginaliziranih skupina, uslijed globalnih gospodarskih promjena.

U kontekstu partnerstva i projekata poput ovog nužno je istaknuti važnost pravovremene i prilagođene podrške mladima, koja je ključna za očuvanje društvenog sklada i prevenciju društvenih podjela. Kultura i participativne umjetničke prakse, posebno kroz film, pokazale su se učinkovitima u jačanju zajedničkog identiteta i uključivanju mladih u društvene procese. Naše iskustvo jasno potvrđuje važnost otvorene i čvrste suradnja lokalne samouprave i civilnog društva. Takva suradnja ne samo da omogućava sustavno razumijevanje i učinkovito adresiranje potreba zajednice, već je i dodatno osnažuje kroz poticanje razvoja lokalnih inicijativa te oživljavanje infrastrukture, resursa i financijskih mehanizama. Ove spoznaje neprestano nas podsjećaju na važnost kontinuiranog učenja i prilagodbe, jačajući nas i našu Općinu u kreiranju inkluzivnih i održivih politika koje učinkovito odgovaraju izazovima suvremenog doba.

3.2. Uvid u iskustva mladih

Na završetku programa proveli smo evaluaciju s ciljem dobivanja uvida u iskustva, zadovoljstvo i prijedloge sudionika. Evaluacija se temeljila na kombinaciji kvalitativnih i kvantitativnih metoda, primarno putem anonimne *online* ankete. Upitnik je bio dostupan sudionicima svih triju mentorskih grupa u razdoblju od tjedan dana, a njegov dizajn inspiriran je alatima dostupnima na platformi SALTO Youth.

Rezultati su pokazali visoku razinu općeg zadovoljstva, 91 % sudionika izrazilo je da je program u značajnoj mjeri ispunio njihova očekivanja i potrebe. Vlastiti angažman tijekom radionica većinom su ocijenili kao *vrlo dobar*, dok je dio njih naveo da su uložili zadovoljavajući trud, što može upućivati na izazove u usklađivanju aktivnosti s drugim obvezama.

Mentorski rad sudionici su ocijenili kao poticajan, jasan i dobro organiziran, uz naglasak na dostupnost mentora i njihovu spremnost na podršku. Iako su sudionici na početku procijenili svoje znanje kao ograničeno, tijekom programa su osvijestili napredak te su na kraju većinom znanje ocijenili kao dobro ili vrlo dobro. Također, više od 90 % sudionika istaknulo je kako im je program unaprijedio znanje o odabranoj temi. Sudionici su jednoglasno istaknuli da su se osjećali uključeno te da im je

new methods of inclusion and support, as well as strengthen our own capacities through the application of innovative models that allow us to better respond to increasingly complex challenges, such as the growing influx of marginalized groups due to global economic shifts.

In partnerships like this, timely and tailored support for young people is vital for maintaining social cohesion and preventing division. Culture and participatory arts, especially film, have proven effective in strengthening shared identity and engaging youth in social processes. Our experience clearly confirms the importance of open and strong collaboration between local government and civil society. Such cooperation not only enables a systematic understanding and effective addressing of community needs but also further empowers the community through the promotion of local initiatives and the revitalization of infrastructure, resources, and financial mechanisms. These insights continuously remind us of the importance of ongoing learning and adaptation, making us and our Municipality stronger in shaping inclusive and sustainable policies that effectively respond to the challenges of the modern age.

3.2. Insights into Youth experiences

At the end of the program, we conducted an evaluation to gain insight into the participants' experiences, satisfaction, and suggestions. It was based on a mix of qualitative and quantitative methods, primarily through an anonymous online survey. The questionnaire was available to participants from all three mentoring groups for one week, and its design was inspired by tools available on the SALTO Youth platform.

The results showed a high level of overall satisfaction, with 91% of participants indicating that the program significantly met their expectations and needs. Most participants rated their engagement during the workshops as very good, while 18% reported a satisfactory level of effort, possibly reflecting challenges in balancing the program activities with other personal or academic obligations.

Participants found the mentors encouraging, clear, and well-organized, emphasizing their availability and support. Although participants initially assessed their knowledge as limited, during the program they became aware of their progress, and by the end, most rated their knowledge as good or very good. Additionally, over 90 % of participants noted that the program improved their knowledge of the chosen topic. Participants

omogućeno ravnopravno sudjelovanje u aktivnostima. Većina ih se složila da su ciljevi programa bili jasno postavljeni, a aktivnosti dobro strukturirane.

Kao najizazovniji dio procesa istaknuli su prvi susret, što se može pripisati prilagodbi na novu sredinu, te fazu montaže, koja je zahtijevala više vremena i koncentracije.

Rezultati evaluacije potvrdili su ostvarenje projektnih ciljeva - uključivanjem mladih koji su tijekom trajanja programa bili aktivno angažirani, osnaženi i socijalno uključeni kroz proces mentorstva, edukacije i zajedničkog stvaranja. Poseban naglasak na poticanje samopouzdanja, stjecanje ključnih kompetencija te izgradnju sigurnog prostora za izražavanje pokazao se izuzetno učinkovit u radu s mladima u različitim kontekstima, potvrđujući uspješnost metodološkog pristupa i relevantnost samog programa.

3.3. Osobni dojmovi sudionika i sudionica

Članica Davorova tima

Ovaj me program naučio jako puno stvari - od kutova snimanja, načina rada, uređivanja... ali naučio me i timskom radu te strpljenju. Kroz život ću sa sobom nositi mnogo znanja i vještina stečenih na ovoj radionici. No, možda ću najviše koristiti stečenu originalnost te različite kutove snimanja i fotografiranja. Ipak, ono što mi je ostavilo najdublji dojam jest prilika da upoznam našeg mentora Davora. Osjećam se iznimno sretno i počašćeno što sam imala tu priliku. Za njega imam samo riječi hvale, zahvalnosti i iskrenog oduševljenja - nevjerojatno je kako jedna osoba može s tolikom strašću i znanjem inspirirati te prenijeti ljubav prema onome što radi.

Članica Mašinog tima

Kroz projekt stekla sam praktične vještine u suradnji, vizualnom pripovijedanju i kritičkom promišljanju, koje mogu koristiti kako u kreativnim projektima, tako i u svakodnevnoj komunikaciji. Naučila sam vjerovati svojim kreativnim instinktima. Prije sam često preispitivala svoje ideje, ali rad s kolegama i mentorima dao mi je samopouzdanje, vjeru u vlastitu viziju sposobnost donošenja odluka kao filmske autorice.

Projekt me inspirirao da ostanem znatiželjna, nastavim istraživati različite kulture kroz film i možda jednom ispričam svoje priče kroz video ili pisanje. Najposebniji dio programa bila je suradnja s entuzijastičnim ljudima iz različitih sredina u stvaranju značajnih

unanimously stated that they felt included and were enabled to participate equally in the activities. The majority agreed that the program's goals were clearly defined and the activities well-structured.

The most challenging parts of the process were the initial meeting, likely due to adjusting to a new environment, and the editing phase, which required more time and concentration.

The evaluation results confirm that the project's objectives were met - by engaging the young people who were actively involved, empowered, and socially included throughout the program via mentoring, education, and collaborative creation. A special emphasis on boosting self-confidence, acquiring key competencies, and building a safe space for expression proved highly effective in working with youth across different contexts, confirming the success of the methodological approach and the relevance of the program itself.

3.3. Participant impressions

Davor's team member

This program taught me a lot - from filming angles, working methods, and editing... but it also taught me teamwork and patience. I will carry the knowledge and skills gained here with me throughout life. However, perhaps what I will use the most is the originality I developed and the different filming and photography angles. What left the deepest impression on me was the opportunity to meet our mentor Davor. I feel incredibly lucky and honoured to have had that chance. I have nothing but praise, gratitude, and sincere admiration for him - it's amazing how one person can inspire with such passion and knowledge and pass on his love for what he does.

Maša's team member

I gained practical skills in collaboration, visual storytelling, and critical analysis, which I can apply both in creative projects and everyday communication. I learned to trust my creative instincts. Before the program, I often second-guessed my ideas. However working with peers and mentors helped me gain confidence and trust in my vision and decision-making as a filmmaker.

The project inspired me to stay curious, keep exploring different cultures through film, and possibly even tell my own stories through video or writing. The highlight of the program was collaborating with passionate individuals from different

filmskih priča. Bilo je inspirativno vidjeti kako film povezuje ljude i potiče važne razgovore.

Član Massimova tima

Iz ovog programa ponijet ću i svakodnevno ću primjenjivati naučene vještine socijalizacije, kao i važnost da budemo ljubazni i pomažemo jedni drugima. Najveći dojam na mene ostavila je prilika da radim s izvrsnim timom, koji volim i cijenim. Tijekom programa naučio sam da nikada ne smijemo odustati, bez obzira na situaciju.

„Ono što iz programa nosim sa sobom jest strpljivost i to da UVIJEK treba vjerovati u proces.“

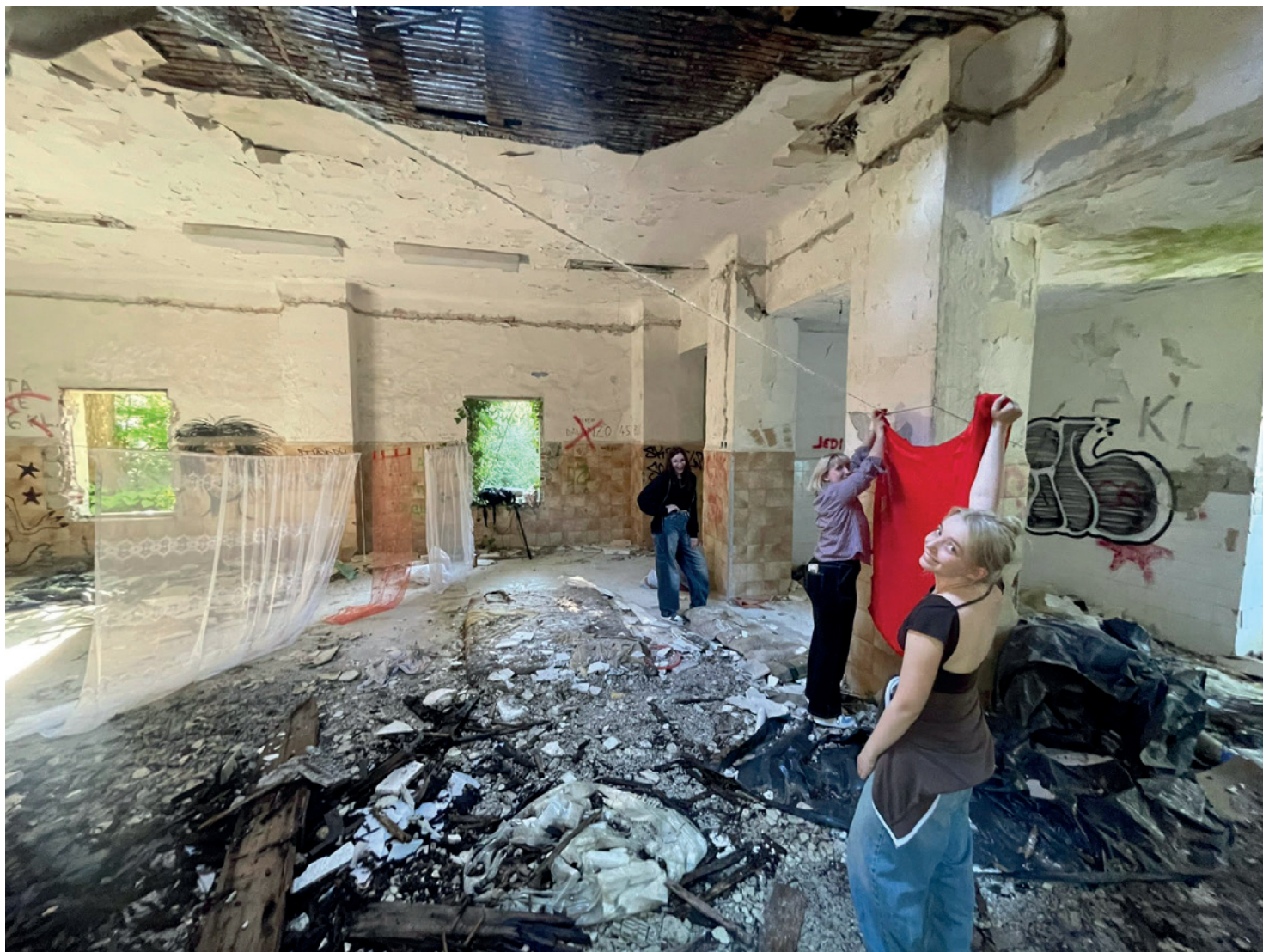
backgrounds to create meaningful stories through film. It was inspiring to see how cinema can bridge and spark important conversations.

Massimo's team member

From this program, I will take away and apply daily the socialization skills I have learned, as well as the importance of being kind and helping each other. The highlight for me was the opportunity to work with an excellent team that I love and appreciate. During the program, I learned that we should never give up, no matter the situation.

“What I’m taking away from the program is to be more patient and to ALWAYS trust the process.”

4. UMJESTO ZAKLJUČKA

Ako nas je Atelier Pelikula nečemu naučio, onda je to da svaka priča, bez obzira odakle dolazi, ima vrijednost i zaslužuje prostor. Film se ovdje nije koristio samo kao alat, već kao most koji spaja jezike, iskustva, traume, različite početke. Mladi su kroz proces otkrili vlastiti glas, a mentori i organizacije nove načine kako slušati, prilagoditi se i zajedno stvarati nešto istinski vrijedno.

Zato, umjesto zaključka stavljamo otvoren poziv svima koji žele raditi s mladima, stvarati s njima, ne samo za njih i vjerovati da kroz umjetnost možemo graditi zajednicu koja vidi, razumije i uključuje.

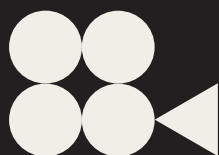
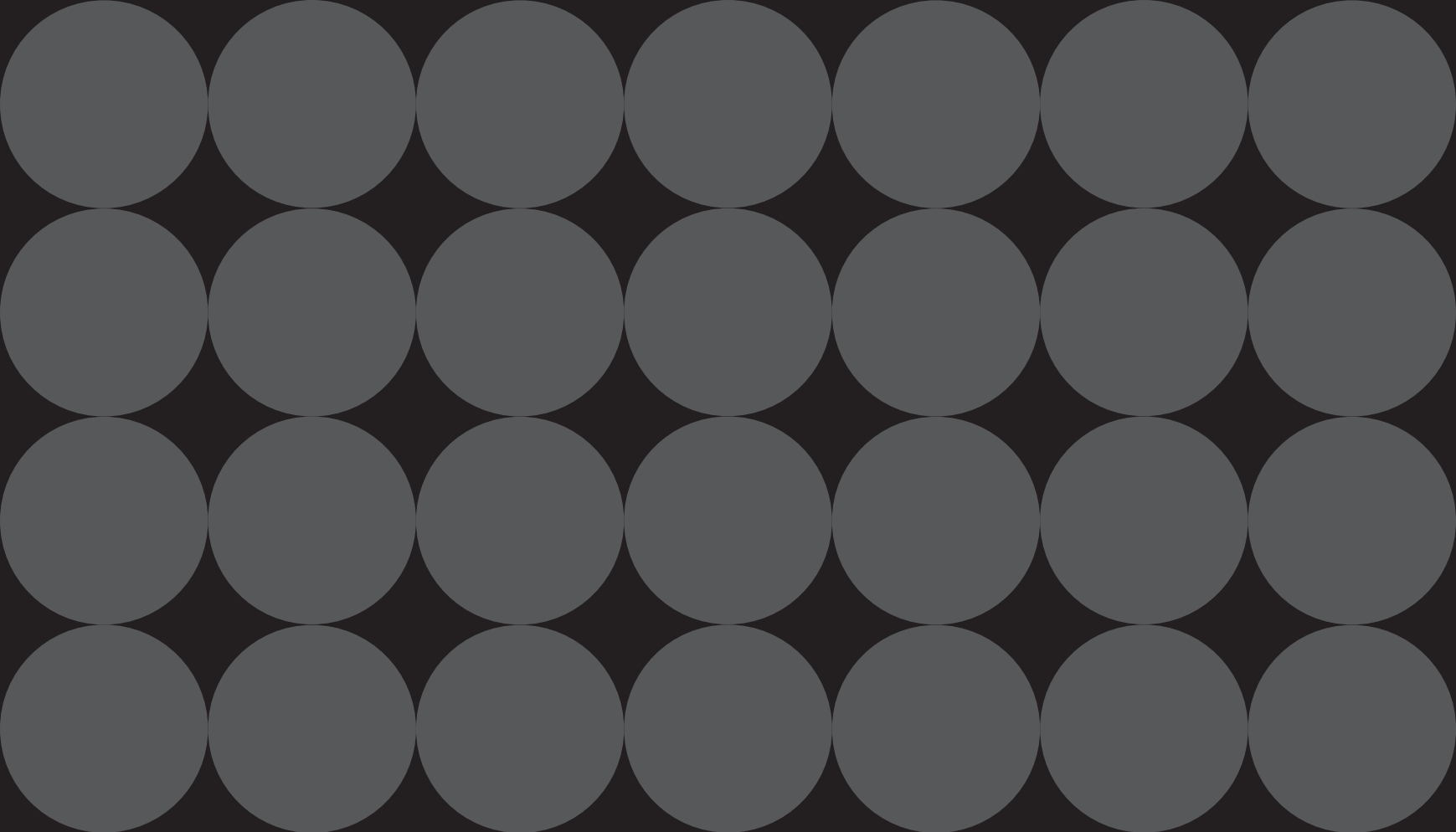
Ovaj priručnik nije kraj - on je početak nekog novog pristupa, nove radionice, novog pogleda na to što znači pripadati.

4. INSTEAD OF A CONCLUSION

If Atelier Pelikula has taught us anything, it's that every story, no matter where it comes from, has value and deserves space. Here, film wasn't just used as a tool, but as a bridge connecting languages, experiences, traumas, and different beginnings. Through the process, young people discovered their voices, while mentors and organizations found new ways to listen, adapt, and create something truly meaningful together.

So, instead of a conclusion, we offer an open invitation to everyone who wants to work with youth, to create with them, not just for them, and to believe that through art we can build a community that sees, understands, and includes.

This guide is not the end, it's the beginning of some new approach, a new workshop, a new way of understanding what it means to belong.

Atelier
Pelikula